

Visual naufragi simbòlic

La trama. Ocea Pacífic, abans d'ahir. Un noieta hindú i un tigre de Bengala, van a la deriva en un barca durant 227 dies...

La pel·lícula. Com va passar amb *Avatar*, ara la darrera pel·lícula d'Ang Lee (Taiwan, 1954) *La vida de Pi*, torna a incidir sobre el renaixement del cinema pel que fa a l'ús poètic de les tres dimensions. O el (fals) debat entre conciliar espectacle i narració. Recordo que amb *Avatar*, el meu col·lega, el rodamón festivaler Juan Ferrer va decretar que el cinema havia mort. Si ara ha vist amb les ulleres calades *La vida de Pi*, igual certifica que ha resuscitat. El cinema, és clar. Com sigui, l'odissea del xaval compartint barca i angoixes amb un tigre la mar de ferotge aporta moments espectaculars (l'enfonsament del vaixell, les picabaralles entre fera i humà, la

pluja de peixos voladors, la balena fantàstica, l'illa flotant farcida de suricats) que justifiquen el viatge. Un viatge iniciàtic a la vida, alhora que un ventall de reflexions espirituals a mig camí del manual d'autoajuda i d'unes mandales budistes sobre el macrocosmos i el microcosmos. Amb tot, l'Ang Lee de *Sentit i sensibilitat* no pot, o no sap, evitar una sensació impostada de transcendència que voreja allò kitsch o camp. Dóna la impressió que la pel·lícula neda entre dues aigües: les de la superfície, superfi-

cial, i les de les profunditats, carregades de símbols i de divinitats. Al final del relat, quan un Pi ja adult, casat i afillat explica al periodista les dues versions de la seva fantàstica odissea, resta en el silenci un rastre d'ironia existencial, al temps que convida a elucubracions metafísiques sobre l'existència d'un déu. Silenci. El bo del cas radica en una veritat incontestable: la necessitat de l'ésser humà a que se'ns expliquin històries. ¿Per què ens tanquem, sinó, dins unes sales fos-

La vida de Pi

Director: Ang Lee.
Intèrprets: Suraj Sharma, Irrfan Khan. EUA, 2012. 127'.
JC Alpicat, Lauren Lleida, Urgell Mollerussa, Majèstic Tàrrega. 30 novembre.

ques anomenades cinema?

La imatge. Pi observant com el tigre desapareix dins la selva sense que abans ni s'hagi girat a mirar-lo.

La frase. "Richard Parker (el tigre) dóna sentit a la meua vida", admet el supervivent Pi. Diuen els manuals d'autoajuda i d'intel·ligències emocionals, que un problema és una oportunitat amb roba de treball.

La recomanació. Enamorats d'històries humanes, tan físiques com místiques, ben a l'engròs.

El Museu
expon
papiro e
fice Silv
cument
tòrica, le
confirm
tenecier
bula pa
tas sobr
lunya, d
do el mu

Mayo
Urgell, E
viajan a
Silvestre
de Urge
gran am
juntos e
de las cu
peas. Lo
con la b
seu Diod

La lleg
pital del
rante añ
proceso
En el añ
pales ca
para ser